



BGE

een boeiende beroepsopleiding voor ervaringsdeskundigen

Deel twee: in gesprek met Shahin Mol, ervaringsdeskundige

De BGE is een beroepsopleiding tot GGZ-begeleider, voor ervaringsdeskundigen. In de vorige Denkraam was de redactie in gesprek met een van de docenten. In dit artikel is Shahin Mol aan het woord: zij is ervaringsdeskundige en volgt de BGE opleiding.

“Met vijftig jaar ben ik de oudste in de klas”, grapt ze er uit. De leeftijden in de klas variëren van 22 tot 50 jaar. De mensen die deze opleiding volgen bij Zadkine in Rotterdam komen van heinde en verre, tot Eindhoven aan toe. Zelf woont Shahin ook buiten de stad.

Hoe hoorde je over de BGE opleiding?

Een GGZ-hulpverlener vertelde me over

de opleiding. Een ex-cliënte volgde de BGE en het leek hem ook wel iets voor mij. Ik maakte een afspraak met de betreffende persoon en zij vertelde me over de opleiding en het werk dat ze deed tijdens haar stage. Ze gaf me een blad mee van het Cliënten Belangen Bureau (CBB) waar ze werkte.

In eerste instantie zag ik de BGE-opleiding niet zitten: 20 uur per week wer-

ken, één hele dag naar school plus supervisie, dan nog huiswerk... op dat moment kon ik dat niet aan.

Mijn begeleidster bij het reïntegratiebedrijf stelde voor om de mogelijkheid nog niet meteen af te schrijven: je kunt ook volgend jaar beginnen en er naar toe werken. Daar moest ik aan wennen, want ik voelde de hete adem van het UWV in mijn nek om weer te moeten werken.

Wat heb je toen gedaan?

In het blad van het CBB stond een oproep voor vrijwilligers bij de redactie. Daar heb ik me voor aangemeld. Ik begon met één ochtend per week en heb langzaam de uren uitgebreid. Naast redactiewerk ging ik meedoen in diverse werkgroepen en volgde ik trainingen bij het CBB, gegeven door ervaringsdeskundigen die nog met de opleiding bezig waren. Ik vond het leuk om te zien dat iedere ervaringsdeskundige zo zijn eigen specialiteit had.

Bij het reïntegratiebureau kwam de opleiding regelmatig ter sprake, vooral omdat ik veel werkmogelijkheden zag die aansluiten bij mijn kwaliteiten en creativiteit. Op een gegeven moment besloten we gericht naar de opleiding toe te werken door bijvoorbeeld het uitbreiden van mijn uren en het volgen van een cursus naast het vrijwilligerswerk. Bij het CBB werd de mogelijkheid van een stageplaats besproken. Het was voor mij prettig om in een vertrouwde omgeving te kunnen blijven werken tijdens mijn stage. Uiteindelijk heb ik me in mei 2006 aangemeld voor de BGE.

Werd je zonder meer toegelaten?

Bij de intake voor de opleiding is goed gekeken naar mijn mogelijkheden en beperkingen. Er werd doorgevraagd op punten waar het mogelijk fout kan gaan. Een voorbeeld: ik kon altijd slecht tegen kritiek. En kritiek geven en ontvangen is iets wat bij de Jet-training hoort in de eerste 10 weken van de opleiding. Tijdens mijn training bij het CBB had ik ook communicatietraining gevolgd, waarin ik geleerd heb met kritiek om te gaan. Dit heb ik kunnen aanvoeren bij

mijn intake. Het was een pittig gesprek. Ik werd ondervraagd over mijn motivatie, mijn zwakke en sterke punten, wat ik zou willen leren en ga zo maar door. Verder moet je voldoen aan minimum eisen qua vooropleiding, dat was in mijn geval geen probleem.

Je noemde het UWV, hoe is dat geregeld?

Het reïntegratiebedrijf heeft een IRO (Individuele Rehabilitatie Overeenkomst) met mij opgesteld en een gesprek met de arbeidsdeskundige aangevraagd. Tijdens dit gesprek waren er een aantal struikelblokken: de keuringsarts van het UWV had een aantal beperkingen bij mij benoemd, op grond waarvan de opleiding niet geschikt zou zijn voor mij, én het UWV mag maximaal een eenjarige opleiding toestaan. De BGE duurt twee jaar.

Ik heb mijn motivatie uitgelegd om deze opleiding te volgen, de training en begeleiding die ik heb van het reïntegratiebedrijf, en de ondersteuning die ik krijg vanuit het Cliënten Belangen Bureau. Zet mij achter een naaimachine, en over een paar weken ben ik opgenomen. Dat werkt natuurlijk niet. Ik zoek niet iets geestdodends, maar juist iets voor de lange termijn waarin ik mijn kwaliteiten kan gebruiken en me verder kan ontwikkelen. Wat het UWV moet gaan begrijpen, is dat deze opleiding een goede combinatie is van werken en leren voor mensen met psychische beperkingen, ook al duurt deze opleiding twee jaar. Het is een voorbeeldfunctie voor hoe het goed kán werken.

Hoe bevalt de opleiding tot dusver

Ik heel blij dat ik eraan begonnen ben, ik leer heel veel. Het is heel anders dan toen ik vroeger op school zat. Hier gaan ze er van uit dat je leert van je fouten. Reflectie, kijken hoe iets is gegaan en of je het een volgende keer anders zou doen, is heel belangrijk. Voor mij is dat nieuw. We hebben een geweldige JET-training gehad, waarin we samen een presentatie en folder over ervaringsdeskundigheid moesten maken, terwijl er vanuit school allerlei interrupties waren. Door die tijd zijn we een hechte groep

geworden. Het is ook zwaar. De schooldagen zijn lang en het huiswerk is vaak veel. Er zijn helaas al heel wat medestudenten afgehaakt. Goede motivatie helpt om het vol te houden. Je hebt een sociaal netwerk nodig van mensen die je helpen om het vol te houden. Zelf gebruik ik het reïntegratiebureau hier ook voor.

Wat wil je later gaan doen met je BGE-diploma?

Er zijn klasgenoten die specifiek iets in woonbegeleiding of activiteitenbegeleiding willen doen, mogelijk op de plek waar ze nu stage lopen. Hoewel ik in

principe bij het CBB in dienst kan komen, zie ik vele mogelijkheden. Naast activiteitenbegeleiding en het geven van trainingen zoals ik nu al doe, zou ik me kunnen toeleveren op individuele coaching van GGZ-cliënten of het geven van voorlichting op scholen of bij bedrijven. Ook vanuit de WMO is er aandacht voor GGZ-cliënten en kan een ervaringsdeskundige op allerlei manieren ingezet worden.

Door: Bas van Bellen en Raymond van Dijk
Met bijdrage van: Shahin Mol

!aankondiging!

Congres Gek op Werk

Op vrijdag 11 mei vindt in Zalencentrum Engels (Groothandelsgebouw) in Rotterdam het landelijke congres annex studiedag Gek Op Werk plaats. Gek Op Werk richt zich met een uitgebreid programma op arbeidsmogelijkheden voor mensen met een psychiatrische achtergrond. Doel van het congres is te komen tot positieve beeldvorming, nieuwe ideeën over cliëntgestuurde arbeidsreïntegratie en contacten tussen werkzoekenden en werkgevers.

Tijdens dit congres zal een convenant worden getekend waarbij bedrijven, overheden en instellingen de handen ineen slaan om in drie jaar tijd tweehonderd mensen aan een reguliere baan te helpen.

Het programma bestaat naast een plenair programma waarin aansprekende praktijkmogelijkheden uit binnen- en buitenland worden belicht, uit een gevarieerd randprogramma en workshops. Bekende schrijvers als Rogie Wieg en Marjan Berk, politici en werkgevers en hun instanties zullen daaraan een bijdrage leveren. Het congres Gek Op Werk toont daarmee direct al aan dat samenwerking kan leiden tot een dynamiek die zowel voor werkgevers als werkzoekenden een mooie toekomst in petto heeft!

Voor meer informatie:
www.gekopwerk.nl